

ת"פ (חיפה) 14449-04-24 - מדינת ישראל נ' אנדריי אריאל סוייטין

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות מרמה

פלילי - חוק העונשין - עבירות רכוש

ת"פ (חיפה) 14449-04-24 - מדינת ישראל נ' אנדריי אריאל סוייטין שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 14449-04-24

מדינת ישראל

נגד

אנדריי אריאל סוייטין (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[14.11.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע ב- 8 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") שתי עבירות של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 415 סיפא לחוק העונשין - 9 עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 418 סיפא לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, החזיק הנאשם בחשבון בנק, בבנק הדואר שמספרו 26993849 (להלן: "החשבון בבנק הדואר").

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, פעל הנאשם כדי לקבל במרמה טלפונים סלולריים (להלן: "הטלפון" או "הטלפונים"), מבלי שהעביר את התשלום עבורם (להלן: "מעשי המרמה").

לצורך ביצוע מעשי המרמה, נהג הנאשם לפנות לאנשים שפרסמו למכירה טלפונים סלולריים, הציג עצמו בשמות בדויים, זייף אסמכתאות להעברות בנקאיות, ושלח למתלוננים את האסמכתאות המזויפות כדי לשכנעם למסור לו את הטלפונים. בהמשך, קיבל הנאשם את הטלפונים במרמה. על מנת להתחמק מהמתלוננים נהג הנאשם לעשות שימוש במספרי טלפון, דמויות ושמות תוך שמחליפם בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה.

כתב האישום כולל עשרה אישומים, כאשר 9 אישומים מתארים מסכת אירועים דומה, לפיה המתלוננים פרסמו באתר "יד 2" או ברשת החברתית "פייסבוק" מודעות של מכירת מכשירים סלולריים מדגמים שונים.

הנאשם נהג ליצור קשר עם המתלוננים באמצעות יישומון "ווטסאפ" / "פייסבוק" / בשיחה טלפונית, במטרה לרכוש מהם, כביכול, את המכשיר הסלולארי.

המתלוננים והנאשם סיכמו על מכירת המכשיר הסלולארי בהתאם לערכו של המכשיר, אך הנאשם כלל לא התכוון לשלם להם את הסכום האמור.

בכל המקרים הללו הנאשם זייף אסמכתא להעברה בנקאית, בכך שיצר שלא כדין ובמרמה תמונה הנחזית להיות אישור כביכול של העברה בנקאית לסכום שסוכם, מחשבון בבנק הדואר לחשבון הבנק של המתלוננים, וזאת כדי לקבל במרמה את הטלפונים (להלן: "האישור המזויף"). בהמשך לכך, שלח הנאשם למתלוננים את האישור המזויף לטלפון הנייד, כשהוא טוען בכזב כי העביר את הסכום לידי המתלוננים (להלן: "מצג השווא").

- באישום הראשון המתלוננת, בהאמינה למצג שווא של הנאשם, העבירה מכשיר סלולארי מסוג איפון 14 בשווי 2,200 ₪, לידי שליח, והנאשם קיבל את המכשיר מידי השליח. לאחר שהתברר למתלוננת כי האישור מזויף, היא ניסתה ליצור קשר עם הנאשם, אך הנאשם החליף את מספר הטלפון שלו למספר אחר.
- באישום השני המתלונן, אשר חשד בנאשם, סירב למסור את הטלפון עד אשר ייווכח כי הסכום הועבר.
- באישום השלישי, פגש הנאשם במתלונן במקום מפגש שקבעו מראש, כשהנאשם מציג עצמו בכזב בשם דימה, והמתלונן, אשר האמין למצג שווא של הנאשם, מסר לידי מכשיר סלולארי מסוג איפון 12, בשווי 2,850 ₪. לאחר שהתברר למתלונן כי האישור מזויף, הוא ניסה ליצור קשר עם הנאשם אך הנאשם החליף את מספר הטלפון שלו למספר אחר.
- באישום הרביעי המתלונן, אשר חשד בנאשם, סירב למסור לידי הטלפון עד אשר ייווכח כי הסכום הועבר.
- באישום החמישי פגש המתלונן בנאשם שנחזה לשליח במקום שקבעו מראש. המתלונן אשר האמין למצג שווא של הנאשם, מסר לו מכשיר סלולארי מסוג איפון 14 בשווי 2,500 ₪. לאחר שהתברר למתלונן כי האישור מזויף, הוא ניסה ליצור קשר עם הנאשם, אך הנאשם החליף את מספר הטלפון שלו למספר אחר.
- באישום השישי פגש המתלונן בנאשם שנחזה לשליח במקום שקבעו מראש, ובהאמינו למצג שווא של הנאשם, מסר לו מכשיר סלולארי מסוג איפון 12 בשווי 1,800 ₪.
- באישום השביעי פגש המתלונן בנאשם שנחזה לשליח במקום שקבעו מראש, ובהאמינו למצג שווא של הנאשם, מסר לו מכשיר סלולארי מסוג איפון 14 בשווי 3,750 ₪. לאחר שהתברר למתלונן כי האישור מזויף, הוא ניסה ליצור קשר עם הנאשם, אך הנאשם החליף את מספר הטלפון שלו למספר אחר.
- באישום התשיעי פגש הנאשם במתלונן, הנאשם הציג בפניו אישור מזויף, ובהאמינו למצג שווא של הנאשם, מסר המתלונן לרשות הנאשם מכשיר סלולארי מסוג איפון 14 בשווי 4,650 ₪.
- באישום העשירי, המתלונן בהאמינו למצג שווא שהציג הנאשם, העביר באמצעות חברו לידי הנאשם מכשיר סלולארי מסוג איפון 14 בשווי 3,700 ₪.
- בהתאם לאישום השמיני, הנאשם פרסם מודעה ב"פייסבוק" למכירה כביכול של מכשיר סלולארי מסוג איפון 14 וביקש תמורתו סך של 3,800 ₪. הנאשם הציג את עצמו בכזב בשם "אריאל סטרקוב", תושב נהריה.

המתלונן יצר קשר עם הנאשם במטרה לרכוש ממנו את המכשיר הסלולארי, והשניים סיכמו על מכירתו תמורת סך של 3,000 ₪. הנאשם ביקש מהמתלונן מקדמה בסך 1,000 ₪, אשר תועבר באמצעות קוד משיכה חד פעמי. בשל חשש שקיין אצל המתלונן הוא ביקש מהנאשם לשלוח לו צילום תעודת זהות, והנאשם מסר לו כי אין ברשותו תעודת זהות, אך מסר לו מספר תעודת זהות בדוי. בהאמינו לנאשם מסר לו המתלונן קוד משיכה חד פעמי, ואילו הנאשם ביצע את המשיכה בסך 1,000 ₪ מחשבונו של המתלונן מבלי שסיפק לו את המכשיר הסלולארי.
ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש רישום פלילי של הנאשם הכולל 13 הרשעות קודמות ובנוסף קביעה כי הנאשם ביצע עבירה ללא הרשעה, אשר התיישנה בשנת 2013 (טע/1).

עוד הוגש כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתנו בת"פ 11066-06-21 שם הוטלו על הנאשם, בין היתר, עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוא חב הפעלה במקרה שבפניי (טע/2).
טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טען בטיעוניו בכתב (טע/3) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים של זכות הקניין ושלוות נפשם של המתלוננים. עוד נטען, כי ממעשי הנאשם נפגעו ערכים שעניינם אמון הציבור בקשרי מסחר.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר במסכת מעשי מרמה שנמשכו כמספר חודשים, כאשר העבירות בוצעו באופן שיטתי וזהה, ועל כן יש לראותם כאירוע אחד, אשר יש ביגיו לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

עוד נטען, כי הנאשם ביצע את העבירות באופן סדרתי, מתוחכם ומתוכנן כלפי מספר רב של מתלוננים, כאשר הוא לבדו ביצע את העבירה, ללא שותפים, וכל זאת על מנת להרוויח "כסף קל".

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי נגרם נזק כלכלי ל-8 מתלוננים בסכום כולל של 22,450 ₪, והנאשם ניסה ללא הצלחה לקבל במרמה מכשירים סלולריים נוספים, בשווי כולל של 3,750 ₪. עוד נטען כי למתלוננים נגרמה עוגמת נפש, לאחר שגילו כי הכסף לא הועבר בפועל לחשבונם וניסו לאתר את הנאשם ללא הצלחה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה (טע/4) וביקש ללמוד ממנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טען כי אמנם הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, אך לחובתו עבר פלילי מכביד והוא ביצע את העבירות כאשר מאסר מותנה בן 6 חודשים חב הפעלה מרחף מעל ראשו.

לאור האמור, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי עליון של מתחם העונש ההולם לו עתר, להפעיל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהוא חב הפעלה, במצטבר לעונש שיוטל בתיק זה, ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי לכלל המתלוננים.

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם, מאחר ומדובר בעבירות דומות, שנעברו בתקופת זמן מצומצמת של כשלושה חודשים.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען כי מדובר בעבירות רכוש שמשלבות יסוד של מרמה, אך אין מדובר במרמה בהיקף גדול או בסכומים גדולים במיוחד, אלא במכשירי טלפון, כאשר לביצוע העבירות לא נלווה אלימות.

ב"כ הנאשם טען כי לא ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה מאחר ודובר שם על מספר רב יותר של מקרי מרמה ובסכומי מרמה גדולים בהרבה מאשר בעניינינו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וביקש ללמוד ממנה כי במקרים דומים נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם הודה וחסך את העדתם של 36 עדי תביעה. עוד נטען, כי יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, ובכך שהרקע לביצוע העבירות הוא התמכרות הנאשם להימורים, והעבירות בוצעו על ידי הנאשם על מנת להחזיר חובות בשוק האפור.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי במסגרת הליכי המעצר, הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי, אך שירות המבחן סבר כי הנאשם יתקשה להתמיד בהליך גמילה, ועל כן הנאשם לא שוחרר.

לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני תחתון של המתחם לו עתר.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי המאסר על תנאי אשר הוטל על הנאשם בת"פ 11066-06-21 אינו בהיר דיו, כאשר בגזר הדין לא נכתב מהן עבירות התנאי, ועל כן לא ניתן להורות על הפעלתו. לחלופין, נטען כי יש להפעיל את התנאי בחופף לעונש שייגזר, בשים לב להודאת הנאשם ונסיבותיו האישיות.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו, ואמר כי הוא מבין שאין בחובותיו כדי להצדיק את מעשיו.

דיון והכרעה:

במקרה שבפניי מדובר בביצוע מספר עבירות מרמה, כלפי מספר קורבנות, במהלך תקופה של כשלושה חודשים, אשר בוצעה על ידי הנאשם באופן דומה ושיטתי, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות.

יודגש, כי גם הצדדים ביקשו לראות במסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום כאירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

אשר על כן, בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם אקבע מתחם עונש הולם אחד.

מתחם העונש ההולם

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבנישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגע מביצוע העבירות על ידי הנאשם, הם הגנה על קניינו של הפרט וכבודו, ואמון הציבור במערכת הבנקאית וחי המסחר התקינים.

בהקשר זה אפנה לרע"פ 8778/18 שרויש נ' מדינת ישראל (24.12.18) שם נקבע ע"י כב' השופט אלרון:

"... עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (רע"פ 4514/18 אהרוניאן נ' פרקליטות המדינה [פורסם בגבו] (3.9.2018))."

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש להדגיש כי הנאשם ניצל את האמון שנתנו בו המתלוננים השונים, וקיבל מהם בעורמה, ב- 7 הזדמנויות שונות, מכשירים סלולאריים מבלי שניתנה בעדם תמורה.

לצורך הצלחת המרמה, הנאשם זייף ב- 9 הזדמנויות שונות, אישור בדבר העברה בנקאית לחשבון המתלוננים בידעו כי מדובר במצג שווא, וכי התשלום לא הועבר והציג את האישור למתלוננים. בנוסף, על מנת להקשות על זיהוי, הנאשם החליף מספרי טלפונים ועשה שימוש בדמויות ושמות שונים. באחד המקרים קיבל הנאשם בעורמה ממתלונן, תוך הצגת מצג שווא כי בכוונתו למכור לו מכשיר סלולארי, קוד חד פעמי באמצעותו משך מחשבון המתלונן סך של 1,000 ₪.

התכנון שקדם למעשים והתחכום בביצוע העבירות: למעשי הנאשם קדם תכנון ותחכום, כאשר מעשי המרמה בוצעו כאמור תוך זיוף מסמכים, באופן שיטתי וכלפי מספר מתלוננים שונים במספר הזדמנויות שונות. על כן לא מדובר בכישלון חד פעמי, אלא במעשי מרמה שיטתיים.

הטענה שהעבירות בוצעו עקב חובות אליהם נקלע הנאשם בשוק האפור עקב התמכרות להימורים, אינה יכולה להצדיק את המעשי הנאשם ולו במעט.

הנזק שנגרם ממעשי הנאשם: הנאשם קיבל במרמה 7 מכשירים סלולריים, ששוים הכולל עומד על סך של 21,450 ₪ וניסה לקבל במרמה שני מכשירים סלולריים נוספים ששוים הכולל עומד על סך של 3,750 ₪. כמו כן קיבל במרמה ממתלונן אחר סך של 1,000 ₪. המכשירים הסלולאריים והכספים אותם קיבל הנאשם במרמה לא הוחזרו לידי המתלוננים.

בנוסף לנזק הממוני בוודאי נגרמה למתלוננים גם עוגמת נפש, לאחר שהתוודעו לכך שרומו על ידי הנאשם, ולאחר שניסו לאתרו, אך ללא הועיל, מאחר והנאשם החליף מספר טלפון.

מידת הפגיעה בערך המוגן: נוכח נסיבות ביצוע העבירות, שיטתיות הביצוע, זיוף מסמכים הנחזים להיות מסמכים רשמיים של בנק, ניצול אמון המתלוננים והנזק שנגרם למתלוננים - הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית. מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 5328/20 ממנ' נ' מדינת ישראל (1.9.20), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע על פי הודאתו ב- 20 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 20 עבירות של קבלת דבר במרמה ו-6 עבירות של התחזות כאדם אחר. בהתאם לעובדות כתב האישום המבקש התחזה לאישה באתרי היכרויות ויצר קשר עם גברים, תוך הצגת מצג שווא. המבקש ביקש מאותם גברים להזמין עבורו אוכל ממסעדות, לכאורה כדי לבחון את רצינות הקשר עמם ומסר להם מספרי טלפון פיקטיביים שמאחוריהם עמד המבקש בעצמו. כשהמתלוננים התקשרו לאותם מספרי טלפון, המבקש התחזה לאיש קשר מהמסעדה, קיבל מהם את פרטי כרטיס האשראי שלהם ועשה בהם שימוש בכך שביצע 120 עסקאות שונות ורכש מוצרים בשווי כולל של מעל 70,000 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם (בגין כלל האירועים) נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בסך 75,000 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש, בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר והעמיד את עונשו של הנאשם על 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ביקש לערער על חומרת עונשו, אך בקשתו נדחתה.

· ברע"פ 3566/21 יוני אספוב נ' מדינת ישראל (24.5.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע המבקש בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה וכן בעבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף במסגרת שלושה כתבי אישום שצורפו. באישום הראשון הורשע המבקש בכך שהתקשר לחברת קירור והזמין חדר קירור בשווי 16,138 ₪ וציין בכזב כי חב' לקט ישראל תשלם עבורו. באישום השני רכש המבקש שתי המחאות חתומות בידעו כי הן שייכות לחברה שפשטה רגל ורכש מטבח מאדם פרטי בסך 30,000 ₪, כאשר סך של 21,000 ₪ שילם באמצעות ההמחאות על אף שידע שאין להן כיסוי. באישום השלישי המבקש הגיע עם אחרים לקיוסק וביקש מהעובד לשלוח עבורם 5 טפסי טוטו בסך כולל של 25,000 ₪ וזאת מבלי לשלם. יצוין כי העבירות בוצעו תוך פרק זמן של שנה כאשר המבקש גזל במרמה סך של 75,000 ₪ מקורבנות שונים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות נע בין 10 ובין 24 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים, פיצוי בסך 66,500 ₪ לנפגעי העבירות וקנס בסך 2,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 8778/18 צלאח שאויש נ' מדינת ישראל (24.12.18), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע המערער בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, משני אנשים שונים, בשווי כולל של כ-80,000 ₪, וכן הוצאת שיק ללא כיסוי. לנאשם יוחסו שני אישומים האחד בגין הוצאת צ'ק בסך של 10,000 ₪ ללא כיסוי והשני בגין עבירה של קבלת דבר במרמה. הנאשם ביקש לרכוש מהמתלונן סחורה בשווי של 71,000 ₪. בית המשפט קבע כי מדובר באירוע אחד וכי מתחם העונש ההולם נע בין 5 לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובית המשפט המחוזי דחה את הערעור. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה גם היא.

· ברע"פ 8570/18 מוטי זגורי נ' מדינת ישראל (11.12.18), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המבקש הורשע בביצוע שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה ובעבירת איומים. המבקש קיבל במרמה כספים בשלוש הזדמנויות שונות מארבעה מתלוננים שונים בסך כולל של כ-11,530 ₪. בשלוש הזדמנויות פעל המבקש באופן שפרסם מודעה המציעה עבודה, לאחר פגישה עם המתעניין הציג מצג כוזב על היותו מנהל עסק של ייבוא סיגריות ובהמשך דרש סכומי כסף בטענות כוזבות שונות לצורך ביצוע העבודה המוצעת לכאורה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, בעל עבר פלילי מכביד, הושתו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני עונש מאסר על תנאי כך שסה"כ על המבקש הושת 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה אך ערעור המשיבה התקבל ועונשו של המבקש הוחמר לריצוי 12 חודשי מאסר בפועל חלף 7 חודשי מאסר והופעלו מאסרים מותנים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· בעפ"ג 66873-12-15 ריאן נ' מדינת ישראל (11.2.16) המערער נהג להגיע לבתים של אנשים שהיו חייבים כספים לתאגיד המים והביוב סובב שפרעם בע"מ או לוועדה המרחבית לתכנון ובניה, הציג את עצמו בכזב כגובה מטעם התאגיד או הועדה, תוך שהוא מציג מסמכים מזויפים וקיבל מהמתלוננים כספים בסך של 46,822 ₪. כתב האישום מנה 14 אישומים והנאשם הורשע במסגרתו בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף וגניבה בידי עובד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 4524-02-23 שטרית נ' מדינת ישראל (10.8.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המערערים הורשעו על ידי בית משפט השלום בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה, התחזות כאדם אחר והפרת הוראה חוקית. מדובר ב-21 אישומים במסגרתם קשרו המערערים קשר לקבל במרמה רכוש, מוצרים, שירותים וכספים מאנשים שונים, בסך כולל של 135,849 ₪. במקרה זה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהמערערים גזרתי עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור שהוגש לבית משפט המחוזי על חומרת העונש, הוחלט לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ובית המשפט המחוזי גזר על כל אחד מהמערערים 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ללא ניכוי תקופת מעצרם. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

· בת"פ 51806-08-22 מדינת ישראל נ' אסולין (3.1.22), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע ב-17 אישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ואישום אחד של הדחה בחקירה. הנאשם במועדים שונים פנה לאנשים שפרסמו למכירה מוצרי אלקטרוניקה, פלאפונים, אופנועים וכו' ורכש אותם כאשר שילם תמורתם בשיקים שלא היה להם כיסוי. מדובר בסכום מרמה כולל של כ-86,500 ₪. אחד המתלוננים קיבל את האופנוע בחזרה אך שאר המתלוננים לא פוצו על נזקם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי הוטלו 27 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר לעונש בגין תיק זה, כך שסך הכל על הנאשם היה לרצות 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

· בת"פ 59357-02-24 מדינת ישראל נ' בן חמו (6.8.24) (שניתן על ידי), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בביצוע 20 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ו-20 עבירות של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות. הנאשם צירף תיק נוסף בו הורשע בעבירת זיוף, עבירה של שימוש במסמך מזויף ובעבירה של קבלת דבר במרמה. הנאשם הונה אנשים וקיבל מהם במרמה פריטים שהציעו למכירה באתר "יד 2" וברשתות החברתיות "פייסבוק" ו"אינסטגרם", וזאת באמצעות מצגי שווא ותוך שימוש במסמכים מזויפים. הנאשם קיבל במרמה את הפריטים לאחר ששלח למתלוננים תצלומי מסך הכוללים אסמכתאות מזויפות, המצביעות לכאורה על ביצוע העברה בנקאית מחשבונו לחשבונם של המתלוננים, זאת ביוזעו כי בפועל ההעברה הבנקאית כלל לא התבצעה. בעקבות מעשי המרמה, קיבל לידיו הנאשם מהמתלוננים במרמה רכוש בשווי כולל של 124,070 ₪ וכן קיבל לידיו במרמה כספים בסך כולל של 7,300 ₪ כתוצאה ממכירת חלק מהפריטים שהתקבלו אצלו במרמה. בתיק המצורף הנאשם העביר למתלונן אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 8,000 ₪, בתמורה לשירותי קייטרינג, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. באותו מקרה קבעתי כי מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם עונש הולם וקבעתי כי המתחם נע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 34760-01-23 מדינת ישראל נ' סמהדאן (6.6.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע ב-13 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 13 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, 13 עבירות של החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו, ו-13 עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בתחום או באופן שיקשה את גילוי העבירה. מדובר ב-13 עסקאות שבוצעו באמצעות שימוש במכשיר טלפון בו הועתקו פרטי כרטיס האשראי של המתלוננים, שביצע הנאשם יחד עם אחרים במסגרת הקשר. סך העבירות שביצע הנאשם בבתי עסק שונים עמד על סך של כ-36,453 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 17 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 35251-11-23 מדינת ישראל נ' ללוש ואח' (3.6.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה (14 עבירות), סיוע לקבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע עוון (15 עבירות), שימוש ברכיב חיוני, בריחה ממעצר, תקיפת שוטר, היזק לרכוש והפרעה לשוטר. כתב האישום המתוקן כלל 16 אישומים. הנאשם ובת זוגו ניגשו למתלוננים אקראיים וסיפרו להם בכזב כי רכבם ננעל ואין באפשרותם לשוב הביתה והם זקוקים לסיוע כספי. בחלק מהמקרים טענו הנאשמים בכזב כי הם מפונים מאזור לחימה בצפון הארץ. הנאשמים הבטיחו למתלוננים כי ישיבו להם את כספם כשיגיעו הביתה באמצעות יישומון BIT. לאחר שאלו נענו לבקשתם נעלמו הנאשמים ולא השיבו להם את כספם. מדובר בהיקף מרמה של כ-7,000 ₪. נקבע כי מתחם הענישה ההולם את עבירות המרמה נע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 55793-11-23 מדינת ישראל נ' סהר (26.2.24), (שניתן על ידי) אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע ב-3 עבירות של קבלת דבר במרמה, התחזות לאדם אחר, גניבה, שימוש במסמך מזויף, זיוף סימני זיהוי של רכב, גניבה או זיוף מסמכי רכב. מדובר בשלוש אישומים של עבירות מרמה, תוך זיוף מסמכי רכב ואסמכתאות של העברות בנקאיות והתחזות לאדם אחר, כאשר במהלך מעשי הנאשם נפגעו מספר קורבנות. בנוסף, הנאשם הציג את עצמו כמי שגויס בצו 8 ונפצע במלחמת חרבות ברזל על מנת לרכוש את אמון קרבנותיו. כתוצאה מביצוע העבירות של הנאשם נגרם נזק כספי של כ-20,000 ₪ הגם שהרכוש הוחזר עם מעצרו של הנאשם. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ואת מדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 22 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם: בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לקולא, שקלתי את הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, הבעת החרטה ואת החיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של עדים רבים שהיו אמורים להעיד במסגרת התיק. עוד שקלתי את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שהדברים עלו בטיעוני בא כוח הנאשם. הנאשם צעיר בן 29 בלבד, אך הספיק לצבור לחובתו 13 הרשעות קודמות, במגוון עבירות שונות לרבות בעבירות אלימות, רכוש ומרמה, כאשר הרשעתו האחרונה היא מפרוואר 2024. הנאשם ריצה מאסרים רבים בעבר, הגם שרובם היו לתקופות קצרות. את העבירות מושא כתב האישום, ביצע הנאשם כאשר מאסר על תנאי חב הפעלה בן 6 חודשים תלוי ועומד נגדו, ונראה כי מדובר ברצידיביזם אשר ענישה שהוטלה עליו עד כה, לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות. ב"כ הנאשם טען כי המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 11066-06-21 אינו מפרט את העבירות עליהן הוא חל, ועל כן לא ניתן להפעילו. אכן בית המשפט אשר גזר את דינו של הנאשם, בסעיף 7ב לגזר הדין, כתב: "6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה בה, וזאת החל מיום שחרורו מאסר". לכאורה גזר הדין אינו מפרט מהן העבירות עליהן חל התנאי, הגם שברור כי מדובר בהשמטה מקרית מגזר הדין. על אף האמור לעיל, לא אוכל לקבל את טענת הנאשם כי התנאי לא בהיר וכי הנאשם לא ידע את מהות התנאי, וזאת נוכח העובדה כי בסעיף 3 לגזר הדין, פורט הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים, אותו כיבד בית המשפט, ונכתב מפורשות כי מאסר על תנאי שיוטל על הנאשם יהיה בגין העבירות בהן הורשע הנאשם. בסעיף 1 לגזר הדין פירט בית המשפט את העבירות בהן הורשע הנאשם "בשתי עבירות של החזקת שטרות כסף מזויפים, ובעבירה אחת של קבלת דבר במרמה". משכך, הנאשם ידע היטב על איזה עבירות חל התנאי בן 6 חודשים, שנגזר עליו בת"פ 11066-06-21, וזאת על אף השמטה מקרית מסעיף 7ב לגזר הדין. על כן שוכנעתי כי התנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 11066-06-21 - הוא חב הפעלה במקרה שבפניי. בנוסף יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, וזאת בשל קלות ביצוע עבירות מרמה, והקושי בפענוח בגלל העדר היכרות בין הנאשם לקורבנותיו, כאשר הצגת מצגי שווא מקשים לאתר את זהות העבריין. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות המפורטות לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם, כדלהלן: א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניקוי תקופת מעצרו של הנאשם החל מתאריך 26.4.24, וזאת בשים לב לתקופת המאסר אותו ריצה הנאשם במקביל למעצר. ב. אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 11066-06-21 בבית משפט השלום בתל אביב, במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה כך שסה"כ על הנאשם לרצות 18 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 26.3.24. ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה. ד. הנאשם ישלם פיצוי כספי בסך של 22,450 ₪ אשר יחולק בין המתלוננים באופן יחסי לנזק שנגרם להם. הפיצוי ישולם עד ליום 1.5.25. ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים עם ציון החלק היחסי שלהם בפיצוי למזכירות בית המשפט. הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום). זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה. ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.